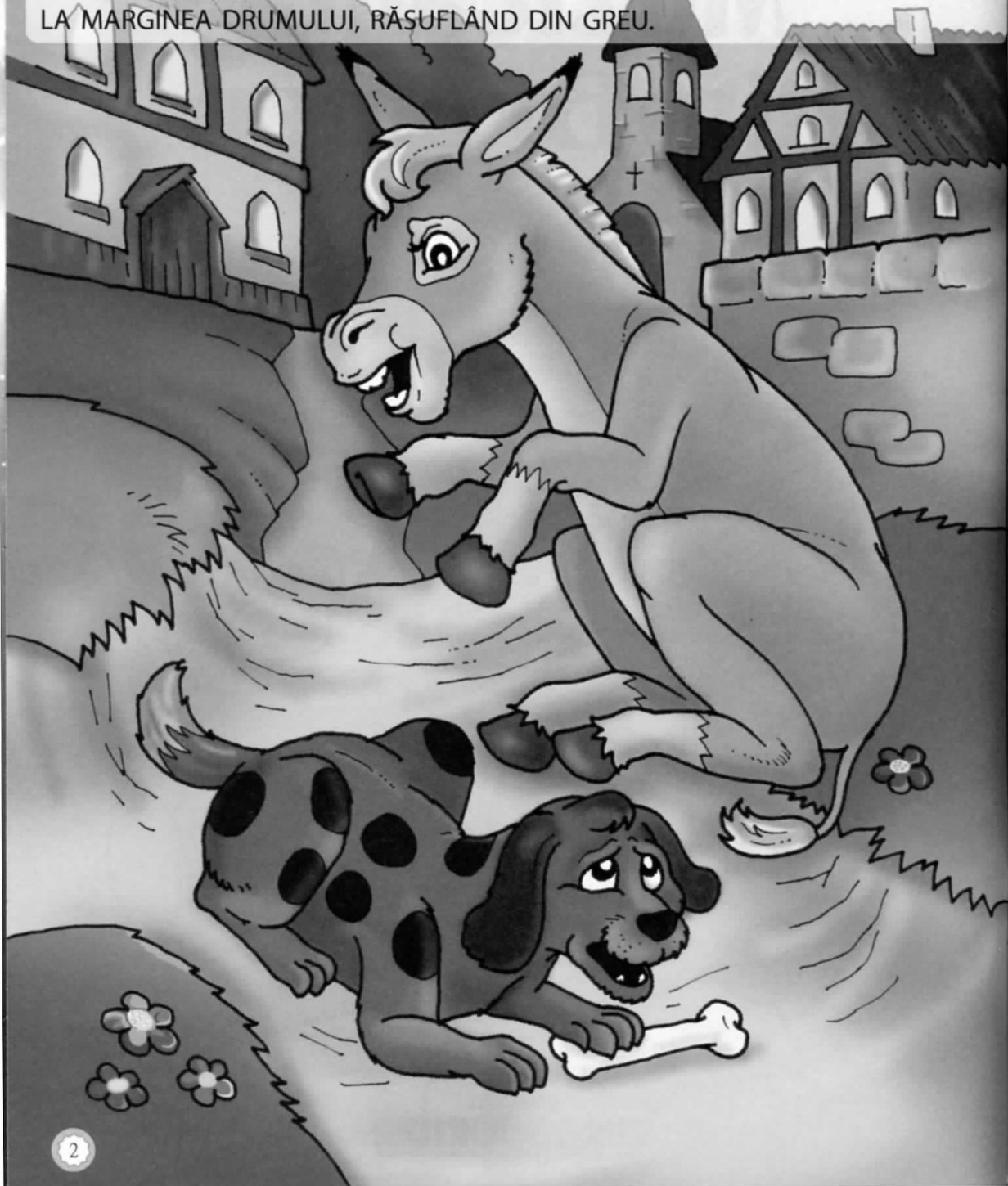

A FOST ODATĂ UN OM TARE SĂRMAN CARE AVEA UN MĂGAR CE-I CĂRA DE ANI DE ZILE SACII LA MOARĂ. DAR CUM BIETULUI ANIMAL I S-AU ÎMPUȚINAT PUTERILE ȘI NU MAI ERA BUN DE NIMIC, STĂPÂNUL LUI S-A HOTĂRÂT SĂ NU MAI STRICE BUNĂTATE DE NUTREȚ PE EL. MĂGARUL A PRICEPUT CĂ NU-L AȘTEAPTĂ VREMURI BUNE ȘI A PLECAT SPRE BREMEN. DUPĂ O VREME, A DAT PESTE UN CÂINE DE VÂNĂTOARE CARE ZĂCEA ÎNTINS LA MARGINEA DRUMULUI, RĂSUFLÂND DIN GREU.

ÎNTREBAT DE CE GÂFÂIE AȘA, CÂINELE A RĂSPUNS CĂ ÎMBĂTRÂNISE ȘI NU MAI ERA BUN LA VÂNĂTOARE, AȘA CĂ-ȘI LUASE TĂLPĂȘIȚA DE ACASĂ. „ȘTII CEVA, I-A ZIS MĂGARUL, EU MĂ DUC LA BREMEN SĂ MĂ FAC MUZICANT. HAIDE CU MINE, CĂ SE VA GĂSI ȘI PENTRU TINE UN LOC ÎN TARAF!” PE DRUM, EI AU MAI LUAT O PISICĂ BĂTRÂNĂ ALUNGATĂ DE ACASĂ ȘI UN COCOȘ, A CĂRUI STĂPÂNĂ VOIA SĂ-L DEA BUCĂTĂREȘII, CA SĂ-L PUNĂ ÎN CIORBĂ. MĂGARUL LE-A PROPUS ȘI LOR SĂ-L ÎNSOȚEASCĂ PÂNĂ LA BREMEN.

